

Přílohy

Příloha č. 1: První písemná zmínka o Neratovicích

Příloha č. 2: Mapa Neratovic

Příloha č. 3: Erb města a seznam starostů od roku 1945

Příloha č. 4: Šeborova továrna a „Gecovka“

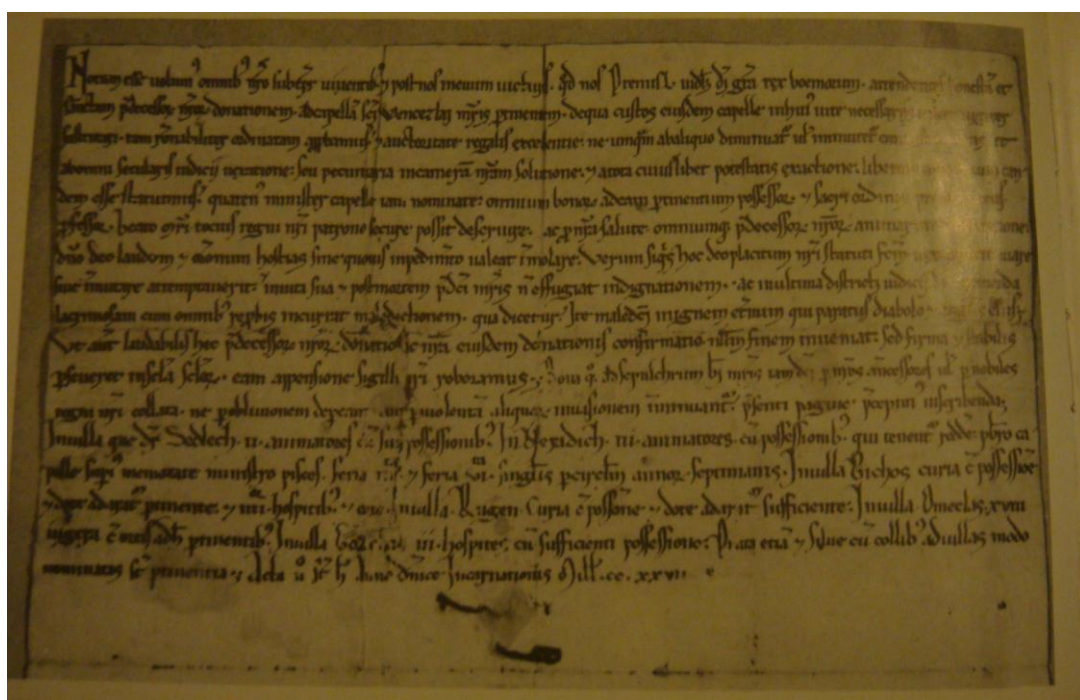
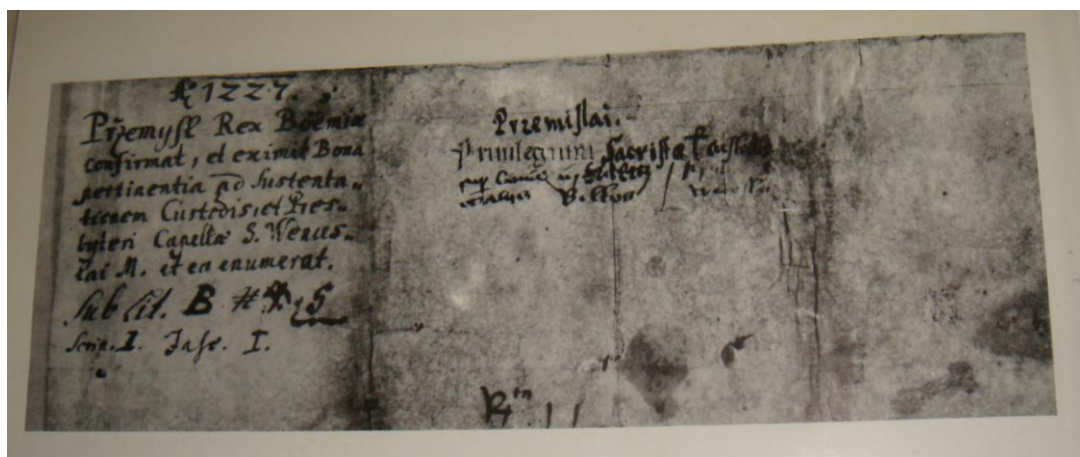
Příloha č. 5: Spolana a. s.

Příloha č. 6: Lobkovice

Příloha č. 7: Libiš

Příloha č. 8: Vojáci Royal Air Force

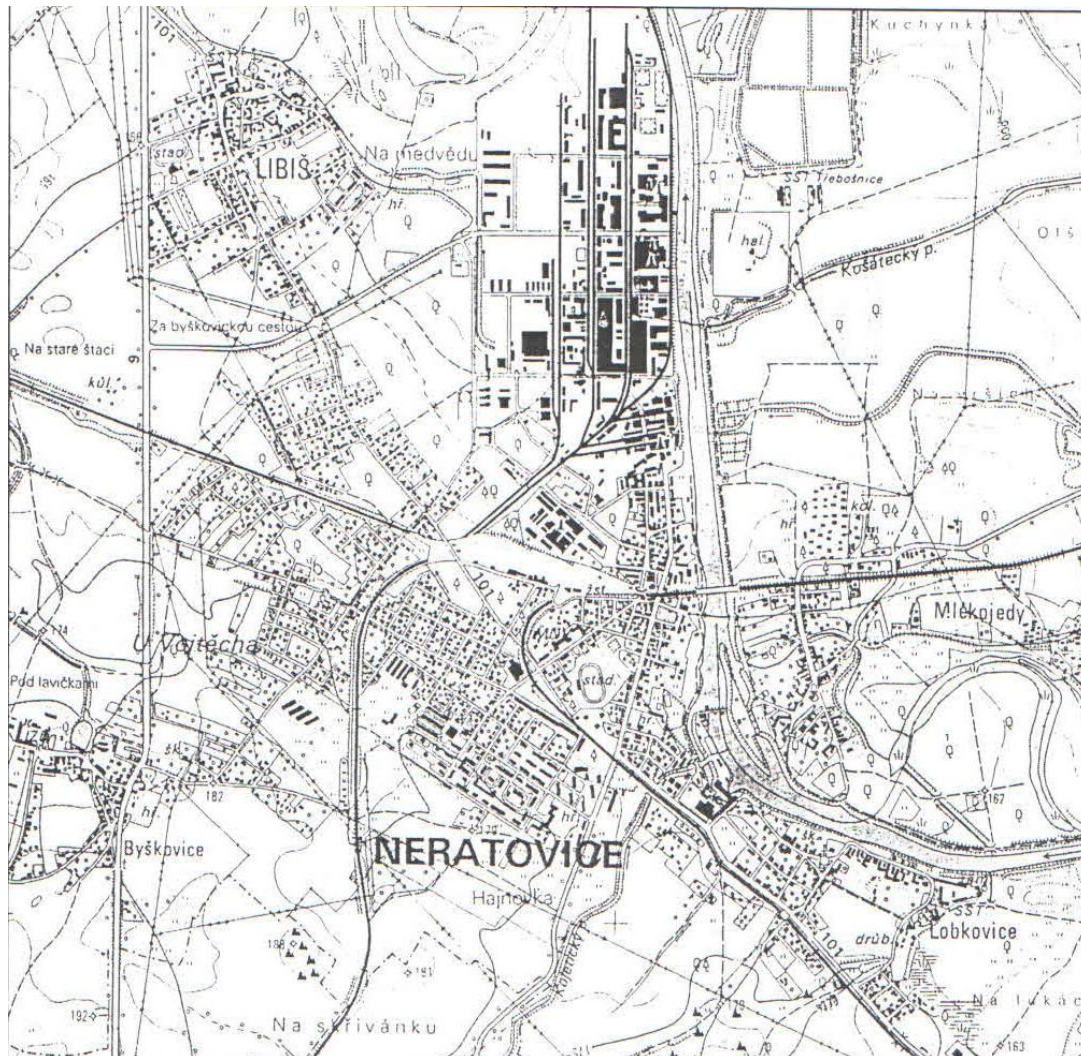
Příloha č. 1: První písemná zmínka o Neratovicích³⁴⁵

³⁴⁵ LITOMISKÝ, Jaroslav a Miroslav SLACH. *Neratovice*, s 6, 8.

Příloha č. 2: Mapa Neratovic

Neratovická aglomerace, základní mapa 1:25 000 z 80. let 20. století³⁴⁶

³⁴⁶ KUČA, Karel. *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. 4. díl, Ml - Pan*, s. 313.

Příloha č. 3: Erb města a seznam starostů od roku 1945

Erb města³⁴⁷

Vedení Neratovic

Předsedové MNV

1945 – 1947	Josef Skála
1947 - 1957	František Žák
1957 - 1964	František Dvořák
1964 - 1990	Vladimír Čermák

Starostové po roce 1989

1990 - 1998	Tomáš Roith
1998 - 2002	František Morava
2002-2010	Miroslav Lid ³⁴⁸
2010 - dosud	Lenka Mrzilková

³⁴⁷ Turistické cíle v okolí obce Neratovice. In: *Hrady* [online]. [cit. 2014-09-02]. Dostupné z: http://www.hrady.cz/index.php?p=main_okoli&detailObec=1715&setPageTab=2.

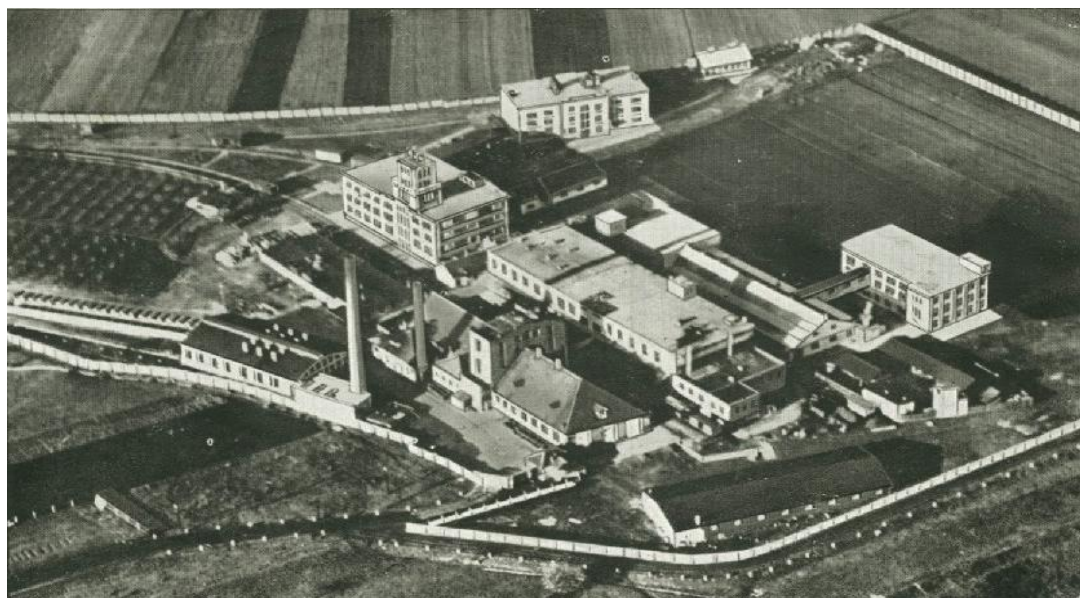
³⁴⁸ Údaje do roku 2002 čerpány z: SÍGL, Miroslav. *Kdo byl a kdo je: Mělnicko, Kralupsko, Neratovicko: osobnosti, samospráva, historie*, s. 571.

Příloha č. 4: Šeborova továrna a „Gecovka“³⁴⁹

Šeborova továrna

Letecký pohled na „Gecovku“ v meziválečných letech

³⁴⁹ Oba obrázky jsou z projektu *Historické fotografie Neratovic* Základní školy Ing. Miroslava Plesingera-Božinova. Dostupné z: <http://www.nerafoto.estranky.cz/>.

Příloha č. 5: Spolana a. s.

Současné logo Spolany a. s.

350

Letecký pohled na Spolanu a. s.

351

³⁵⁰ Spolana a. s. In: *Firemnik* [online]. 2012 [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.firemnik.cz/firma/spolana-s/>.

³⁵¹ Acid plant database. In: *Sulphuric-acid* [online]. 2010 [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.sulphuric-acid.com/sulphuric-acid-on-the-web/acid%20plants/Spolana-Neratovice-4.jpg>.

Další letecký pohled na chemičku

352

Letecký pohled na část Libiše, v pozadí Spolana a. s.

353

³⁵² Komunikační a informační technologie. In: *Eltodo* [online]. 2008 [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.eltodo.cz/informacni-servis/fotogalerie/fotogalerie-info-tech..html>.

³⁵³ STŘECHA, Aleš. *Libiř*, s. 8.

Příloha č. 6: Lobkovice

Pohled na kostel Nanebevzetí Panny Marie

Různé pohledy na zámek

Pohled na nově opravenou věž zámku

Pamětní deska Františka Palackého, která byla umístěna na lobkovickém zámku³⁵⁴

Hrobka Františka Palackého

Mlýn Bohdana Kaspera

³⁵⁴ Následující tři obrázky pocházejí z propagační publikace *Lobkovice, významná část města Neratovice*, kterou vydalo Občanské sdružení Lobkovice.

Příloha č. 7: Libiř

Kostel sv. Jakuba Většího v Libiři

355

Dřevěná zvonice

356

³⁵⁵ STŘECHA, Aleš. *Libiř*, s. 10.

³⁵⁶ Tamtéž, s. 11.

Příloha č. 8: Vojáci Royal Air Force

Tato příloha přibližuje život čtyř neratovických obyvatel, kteří za druhé světové války vstoupili do Royal Air Force (dále RAF).

Ladislav Uher

Ladislav Uher se narodil 3. srpna 1914 v Mlékojedech. Po leteckém výcviku v armádě se roku 1939 oženil a následně odešel na výzvu Svazu letců do emigrace.³⁵⁷ Nejprve sloužil u polské armády, za což získal Polský válečný kříž. Nějaký čas také bránil Francii. Po jejím rychlém pádu však vstoupil do československé jednotky britského královského letectva jako stíhací pilot. Zahynul 30. června 1941 při střetu s početnou skupinou německých stíhacích letounů nad Severním mořem. Po válce byl in memoriam vyznamenán Československým válečným křížem a povýšen do hodnosti podporučíka. V roce 1991 byl rehabilitován a opět povýšen, tentokrát do hodnosti plukovníka letectva.³⁵⁸

Jeho jméno lze nalézt na památníku Runnymede ve Velké Británii, který byl vybudován na počest letců RAF. Dále je Ladislav Uher uveden na památníku obětí druhé světové války ve Kbelích. Dne 7. srpna 2004 se díky pomoci již zmiňovaného PhDr. Miroslava Pavlíka dočkal i vlastního pomníku v rodných Mlékojedech.³⁵⁹

Jaroslav Šmejkal a Jindřich Hanzlík

Jaroslav Šmejkal i Jindřich Hanzlík se narodili v Neratovicích roku 1920. V roce 1939 oba kamarádi žádali, aby mohli odjet pracovně do Německa. „Jejich úmyslem bylo dostat se do Německa, odtud přes Švýcarsko do Francie, vstoupit v Marseille do Francouzské cizinecké legie a zapojit se do vojenského odboje na Západě.“³⁶⁰ Tento plán se jim nakonec podařil. Po pádu Francie se dostali do Velké Británie, kde se přihlásili do Československých jednotek. Jaroslav Šmejkal se dostal k jednotce RAF jako zbrojář 311. československé bombardovací perutě. Jindřichu Hanzlíkovi byla nabídnuta služba u

³⁵⁷ SÍGL, Miroslav. *Kdo byl a kdo je: Mělnicko, Kralupsko, Neratovicko: osobnosti, samospráva, historie*, s. 478.

³⁵⁸ PAVLÍK, Miroslav. *Tudy šla historie, aneb, Zastav se člověče a zavzpomínej!*, s. 150-151.

³⁵⁹ Kronika města Neratovice, 2004, s. 70. Dostupné z:

http://www.neratovice.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=10356&id_dokumenty=405953.

³⁶⁰ PAVLÍK, Miroslav. *Tudy šla historie, aneb, Zastav se člověče a zavzpomínej!*, s. 154.

tankistů vznikající československé obrněné brigády. Ta se pak v roce 1944 zúčastnila známého obléhání přístavu Dunkerque.³⁶¹

Oba muži po návratu z války začali opět vykonávat své původní dělnické profese. Právě díky tomu tak nebyly perzekuováni, jako tomu bylo u mnoha dalších příslušníků československé armády bojující na Západě. Proto také nemuseli být po Sametové revoluci rehabilitováni.³⁶²

Pavel Tauber

Pavel Tauber se narodil 29. června 1920 v Postřekově u Domažlic. „Po obsazení československého pohraničí německou armádou byla však obec připojena k Bavorsku.“³⁶³ Tauber měl být odveden k vojenské službě ve Wehrmachtu, čemuž se nakonec vyhnul a nastoupil jako zámečník do jedné firmy v Norimberku.³⁶⁴

Roku 1939 utekl z Norimberku do Polska, kde byl umístěn v jednom vojenském výcvikovém táboře. Při přesunu do dalšího tábora však byli přepadeni a zajati Rusy. Jednotka pak byla nucena několik dní pochodovat až k sovětským hranicím. Poté byli převezeni do opuštěné kasárny v Kamenci Podolském, kde zůstali 6 týdnů. Další zastávkou byl opevněný klášter v Suzdal, odkud se transportem dostal až do izraelské Haify. Tam Tauber vstoupil do britské armády, konkrétně do jednotky podplukovníka Karla Klapálka. Pod jeho velením se zúčastnil i bitvy o Tobruk na konci roku 1941.³⁶⁵

V létě 1942 byl přijat do československých perutí britského letectva. Po absolvování leteckých stíhacích výcviků byl zařazen do 310. stíhací peruti.³⁶⁶ Tehdy splnil sen – létat nad Německem v doprovodu spojeneckých bombardérů.³⁶⁷ Dále často vzpomínal na to, jak 5. května 1945 rozhlasem proběhla žádost o pomoc. Jednotka se rozhodla, že se zapojí do bojů v Československu. To jí však nakonec nebylo umožněno.³⁶⁸ Do

³⁶¹ Tamtéž, s. 155.

³⁶² SÍGL, Miroslav. *Kdo byl a kdo je: Mělnicko, Kralupsko, Neratovicko: osobnosti, samospráva, historie*, s. 125, 442.

³⁶³ Pavel Tauber, plukovník v. v. In: *Paměť národa* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.pametnaroda.cz/data/witness/591/recording/489-transcript.htm>.

³⁶⁴ Pavel Tauber, plukovník v. v. In: *Paměť národa* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.pametnaroda.cz/data/witness/591/recording/489-transcript.htm>.

³⁶⁵ PAVLÍK, Miroslav. *Bojová cesta životem Pavla Taubera z Postřekova do Neratovic*. Neratovice, 2005, s. 11-12, 15-24.

³⁶⁶ Pavel Tauber, plukovník v. v. In: *Paměť národa* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z: <http://www.pametnaroda.cz/data/witness/591/recording/489-transcript.htm>.

³⁶⁷ PAVLÍK, Miroslav. *Bojová cesta životem Pavla Taubera z Postřekova do Neratovic*, s. 34.

³⁶⁸ „Byla tak vyčleněna jedna perut', letci si vyměnili tmavomodré britské uniformy za zelené, československé khaki, aby v případě sestřelu nedošlo k záměně s příslušníky Luftwaffe. Ale rozkaz stále nepřicházel. Dohoda velmocí z Jalty jednoznačně vymezila hranice postupu jednotlivých armád

Československa se dostal až 15. srpna 1945.³⁶⁹

Po skončení války sloužil dále v armádě. V roce 1948 nastoupil k Československým aeroliniím jako dopravní pilot. Téhož roku se oženil s Vlastou Putíkovou z Libiše a právě díky ní se stal občanem Neratovic.³⁷⁰ V 50. letech se však čistky nevyhnuly ani jemu. Byl vyšetřován Státní Bezpečností v Praze v Bartolomějské ulici a v září 1950 byl okamžitě propuštěn ze služeb ČSA „jako politicky nespolehlivý, protože bojoval na západní frontě a mohl být spolčen se západními imperialisty“³⁷¹. Původně měl jít kopat uhlí na Kladensko, ale nakonec získal místo zámečníka v Avii Letňany. Díky uvolnění poměrů v 60. letech byl profesně rehabilitován. Poté složil mnoho odborných a jazykových zkoušek, načež mohl znovu nastoupit do ČSA. Zde pracoval až do 29. února 1977, kdy odešel do penze.

Po roce 1989 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti podplukovníka. Stal se také členem Československé obce legionářské. Roku 1997 byl povýšen ministrem obrany do hodnosti plukovníka letectva. V roce 2000, při příležitosti jeho 80 narozenin, bylo na Tauberovu počest v Neratovicích uspořádáno slavnostní odpoledne. V rámci této akce byl vyznamenán Záslužným křížem ministra obrany ČR III. stupně a získal pamětní medaili města Neratovice a došlo i na slavnostní zápis do pamětní knihy města. Později, v roce 2005 byl dokonce jmenován i čestným občanem města při příležitosti jeho 85. narozenin.³⁷² Zemřel 8. března 2008.³⁷³

a ve skutečnosti znemožnila našim letcům aktivně přispět k osvobození své vlasti. To bylo naše největší zklamání.“

Tamtéž, s. 36.

³⁶⁹ Tamtéž, s. 37.

³⁷⁰ Vlasta Putíková byla sestrou spisovatele Jaroslava Putíka. Tauber k tomuto tématu řekl: „Bratr mojí ženy, Jaroslav Putík, který zde v neratovické škole získal základní vzdělání, původně novinář, dnes známý a významný český spisovatel, strávil celou II. světovou válku v nacistických věznicích. Po roce 1968 v době bolševické normalizace se dostal na listinu zakázaných spisovatelů a celá léta byl nucen psát „do šuplíku“. Pokud v té době vyšla jeho kniha, tak jedině v samizdatu nebo v zahraničí. O Neratovicích napsal a vydal známou knihu: „Muž s břitvou“, za kterou obdržel významné ocenění v Holandsku, stejně jako v dalších demokratických státech. V Neratovicích byl na přelomu století navržen na „Cenu města Neratovic“. Od zastupitelů města ale dvoutřetinovou většinu nezískal. Tak zněl statut ceny.“

Tamtéž, s. 40.

³⁷¹ Tamtéž, s. 40-44.

³⁷² NOVÁK, Aleš. Okénko kronikáře: Město Neratovice slaví abrahámoviny. *Listy města Neratovice: neratovické listy, informační bulletin města Neratovice: radnice - město - ekonomika - kultura - sport - inzerce*. Neratovice: Městský úřad. 2007, č. 9, s. 4.

³⁷³ SCHEBESTA, Pavel. Zemřel válečný hrdina, stíhač RAF Pavel Tauber. *Mělnický deník*, 2008, č. 60, s. 3.